



Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 5134/2025
23.04.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Радославе Мађаров и Зорице Булајић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Бранимир Марковић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Драган Јовић, адвокат из ..., ради утврђења и чинидбе, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Лесковцу Гж 4348/24 од 12.12.2024. године, у седници одржаној 23.04.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Лесковцу Гж 4348/24 од 12.12.2024. године.

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев тужиоца за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Лесковцу Гж 4348/24 од 12.12.2024. године, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Лесковцу П 3530/20 од 17.07.2023. године, исправљена решењем тог суда од 22.12.2023. године, којом је утврђено да је тужени злоупотребио право својине на тај начин што је на кп. бр. .../... у КО ... ван варош и то на северозападном делу парцеле, поставио мрежасто платно висине 70 цм, преко оградног зида од опекарских блокова висине 1,35 м, те тако онемогућио продирање светлости кроз прозор дечје собе у приземљу куће тужиоца на кп. бр. .../..., те тужени обавезан да уклони наведено мрежасто платно и тужиоцу накнади парничне трошкове од 113.800,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Тужилац је поднео одговор на ревизију. Поставио је захтев за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Врховни суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку – ЗПП (Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 10/23) и утврдио да је ревизија недозвољена.

Према члану 468. ЗПП, спорови мале вредности у смислу одредбе ове главе јесу спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе (став 1.); као спорови мале вредности сматрају се и спорови у којима предмет тужбеног захтева није новчани износ, а вредност предмета спора коју је тужилац у тужби навео не прелази износ из става 1. овог члана (члан 33. став 2.) (став 4.). По одредби члана 479. став 6. тог закона, против одлуке другостепеног суда донете у спору мале вредности није дозвољена ревизија.

Тужба ради утврђења и чинидбе поднета је 27.05.2020. године. Вредност предмета према према означању у тужби је 10.000,00 динара, поступак је спроведен по правилима у споровима мале вредности, па је ревизија недозвољена.

Из наведених разлога, на основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

На основу одредби чланова 165. став 1. и 154. ЗПП, ставом другим изреке одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова ревизијског поступка, пошто наводи одговора на ревизију нису били потребни за доношење одлуке Врховног суда.

**Председник већа - судија
Јелица Бојанић Керкез,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**